

водачитъ казаха, че на тази височина и височината източно отъ пѣтя сърбитъ имали окопи. Началникътъ на предната охрана донесе за това на командира на полка и заповѣда 1-а рота да настѣпи бързо напредъ на ножъ, да изненада противника и да заеме височината; 2-а рота назначи въ втора линия, готова да посрещне изненадата отъ страна на противника, разположенъ на височината източно отъ пѣтя.

1-а рота настѣпи къмъ височината, за да атакува на ножъ. Настѣплението въ тъмната нощъ и непозната мѣстностъ бѣ трудно. Войниците се спѣваха отъ хрусталака, потѣваха цѣли въ прѣспитъ и трапищата и следъ голѣми усилия стигнаха до самия скалистъ, недостѣпенъ гребенъ, гдето се спрѣха. Въ това време сърбитъ заеха окопитъ си, откриха силенъ пушеченъ огънь и почнаха да хвърлятъ бомби. Нѣкои отъ бомбитъ се забиваха въ снѣга и прѣспитъ и не нанасяха вреда на ротата. Стрелбата постоянно се усиляваше. Следъ малко сърбитъ откриха огънь и отъ височината източно отъ пѣтя въ флангъ на 1-а и 2-а роти и по преднитъ части на колоната на главнитъ сили, разтегнати въ колона по единъ. 2-а рота се развърна вдѣсно отъ 1-а рота и обърна фронтъ къмъ тази височина. Група сръбски войници се доближиха на десетина-петнадесетъ крачки срещу лѣвия флангъ на 1-а рота и откриха огънь. Командирътъ на ротата капитанъ Планински заповѣда на нѣколко войника да откриятъ огънь по тѣхъ, но се оказа, че затворитъ на пушкитъ бѣха замръзнали. Въ това положение 1-а рота остана около 1 часъ. Командирътъ на дружината, като видѣ, че стоенето на ротата въ това положение е безполезно, защото изкачването по много стрѣмния скалистъ връхъ и безъ огънь нощемъ бѣ невъзможно, заповѣда ротата да се оттегли 200—300 крачки назадъ. Оттеглянето бѣ трудно, защото всѣко мръдване на нашитъ войници се проектираше върху снѣга и сърбитъ стреляха.

Ненадѣйното откриване огънь въ тъмната нощъ по главнитъ сили за моментъ произведе смущение въ войниците. Преднитъ части залегнаха, а заднитъ се отдрѣпнаха назадъ. Скоро, обаче, редътъ бѣ възстановенъ.

Командирътъ на полка заповѣда: 3-а и 4-а роти, които бѣха въ главата на колоната, да атакуватъ на ножъ височината източно отъ пѣтя, по фронта; 2-а дружина да атакува лѣвия флангъ на противника на сѣщата височина, а 3-а дружина съ картечната рота да остане въ полкова поддрѣжка.

3-а и 4-а роти настѣпиха срещу височината, но голѣмата стрѣмнина, дебелиятъ снѣгъ и прѣспитъ ги заставиха да спратъ на 150 крачки отъ противника. 2-а дружина съ сврѣхчовѣшки усилия зае върха, който командувахе лѣвия флангъ на позицията на противника, и остана тамъ до сутринята. 2-а рота, попаднала подъ кръстосанъ огънь, се оттегли назадъ. На заетитъ позиции ротитъ прекараха мразовитата зимна нощъ. Сутринята сърбитъ избѣгаха и се прѣснаха изъ околнитъ села.

Загуби: раненъ офицерски кандидатъ Панайотовъ Стефанъ; войници убити 2, ранени 15.

Лѣвата колона настѣпи безъ пѣтъ по севернитъ склонове на Шаръ планина при бушуващи бури и виелица и съ го-